

POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W POLONII WARSZAWA

Wstęp

Polonia Warszawa pragnie uczynić uprawianie sportu bezpiecznym, pełnym szacunku i radości środowiskiem dla wszystkich dzieci, niezależnie od wieku, płci, orientacji, pochodzenia etnicznego czy społecznego, poziomu sprawności, zdolności czy zaangażowania w grę. Uznajemy prawo dzieci do bycia wolnymi od wszelkich form nadużyć: fizycznych, seksualnych, emocjonalnych oraz zaniedbania i uznajemy nasz obowiązek dbania o ich ochronę.

Niniejsza Polityka stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania sportu w ramach Polonii Warszawa. Dotyczą one wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji. Uznajemy, że niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia i jesteśmy świadomi odpowiedzialności za dbanie o ich integrację, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie.

Niniejsza Polityka przewiduje kodeksy postępowania, wytyczne i procedury, stanowiące załączniki do niniejszego dokumentu. Cracovia kładzie nacisk na środki zapobiegawcze, w celu zmniejszenia ryzyka naruszeń bezpieczeństwa dzieci oraz odpowiedzialne działania zapewniające, że ewentualne incydenty będą rozwiązywane efektywnie.

§1 Zakres polityki bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa

Ochrona dzieci, która jest celem nadrzędnym niniejszej Polityki to termin zbiorczy obejmujący:

- działania zapobiegawcze mające na celu zminimalizowanie szans na wystąpienie krzywdy dziecka;
- działania interwencyjne, służące odpowiedniej reakcji na podejrzenie wystąpienia krzywdy dziecka.

Ochrona dzieci i konieczność zabezpieczenia ich interesów wynika ze specyficznego charakteru praw dziecka, których realizacja zależy w dużej mierze od dorosłych. Dzieci należą do grupy osób szczególnie wrażliwej, albowiem same nie mogą zadbać o swoje interesy. Na dobro dziecka jako wartość nadrzędną składają się opieka, troska i ochrona. Niniejsza Polityka stanowi uniwersalny zbiór zasad, narzędzi i procedur postępowania w celu ograniczenia nadużyć wobec dzieci, a w przypadku ich wystąpienia powzięcia odpowiednich środków. Ochrona dzieci jest warunkiem koniecznym, aby dzieci czerpały przyjemność ze sportu jako hobby i dorastały jako sportowcy. Kulturowanie aktywnego stylu życia u dzieci z jednoczesnym zapewnieniem bezpieczeństwa i ochrony ich praw przyniesie wymierne rezultaty sportowe i społeczne.

W Polonii Warszawa szczególny nacisk kładziemy na:

- potrzebę uwzględnienia najlepszego interesu dziecka w każdym działaniu dotyczącym dzieci zaangażowanych w uprawianie sportu (np. decyzje, postępowanie, szkolenie, usługi i programy). Wszystkie decyzje i działania muszą być podejmowane z uwzględnieniem szeroko pojętego interesu dziecka, który wymaga priorytetowego traktowania w porównaniu z interesem innych osób fizycznych i prawnych. Pod pojęciem interesu dziecka należy rozumieć zespół wartości koniecznych do rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i moralnego dziecka, należytego przygotowania go do życia w społeczeństwie. Dzieci korzystają z niezwykłych praw, takich jak prawo do szacunku i ochrony godności osobistej;
- działania zgodne z międzynarodowymi standardami i ustawodawstwem krajowym, w szczególności gdy podejrzewane przypadki nadużyć mogą nosić znamiona przestępstwa.

Niniejsza Polityka kierowana jest do: trenerów/instruktorów, personelu medycznego, administratorów i koordynatorów, wolontariuszy, rodziców/opiekunów prawnych, podmiotów współpracujących, agentów, sędziów, organizatorów obozów sportowych, personelu pomocniczego, wszelkich innych osób mających styczność z dziećmi w Polonii Warszawa, a także do samych dzieci.

§2 Zasady polityki bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa

1. Będziemy działać w najlepszym interesie dzieci. Zapewnienie ochrony dzieciom jest związane ze zwiększaniem ich radości z uprawiania sportu i czerpania satysfakcji z osiągniętych wyników. Każde działanie związane z dzieckiem lub dziećmi, uprawiającymi sport musi uwzględniać w pierwszej kolejności ich najlepsze interesy.
2. Prawa dzieci będą szanowane i promowane. Każde dziecko ma prawo do uprawiania sportu w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania. Będziemy stawiać dziecko i jego dobro przed zawodnikiem, sędzią, kibicem i wszelkimi innymi rolami, jakie może pełnić w sporcie.
3. Uznajemy, że każda forma nadużycia narusza prawa dziecka i nie będzie tolerowana. Dzieci mają prawo być wysłuchane, w tym poprzez głos w kształtowaniu niniejszej Polityki. Dzieci mają prawo by ich poglądy i opinie były brane pod uwagę we wszystkich decyzjach i

działaniach ich dotyczących. Zasady i praktyki zawarte w niniejszej Polityce będą stosowane wobec wszystkich dzieci - bez dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub jakkolwiek inną opinię, majątek, urodzenie lub jakkolwiek inny status, orientację seksualną lub z jakiegokolwiek innego powodu.

4. Ochrona dzieci jest obowiązkiem każdego z nas, niezależnie od naszego pochodzenia czy roli jaką pełniemy w sporcie. Oznacza to, że kiedy dzieci są pod naszą opieką, mamy obowiązek je chronić, bez wyjątku. Dzieci również odgrywają w tym procesie istotną rolę, pomagając w ochronie swojej i innych dzieci, chociaż ostateczna odpowiedzialność jest po stronie dorosłych.
5. Określenie ról i obowiązków w ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci. Wszystkie problemy będą zgłaszane i niezwłocznie rozpatrywane zgodnie z określonymi procedurami, ustawodawstwem krajowym oraz z uwzględnieniem przede wszystkim najlepszego interesu dziecka.
6. Przejrzystość i otwartość jest kluczowa w bezpieczeństwie i ochronie dzieci. Nadużycia i krzywdy mogą się rozwijać, gdy pracownicy, wolontariusze, partnerzy, dzieci, rodzice i członkowie społeczności nie czują się zdatni do zgłaszania swoich obaw.
7. Wszystkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci powinny być traktowane poważnie. W razie potrzeby należy podjąć odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia dziecka, włącznie z przekazaniem sprawy do organów ścigania i podmiotów zajmujących się ochroną dzieci.
8. Żadna pojedyncza organizacja nie jest w stanie chronić dzieci samodzielnie. Konieczna jest współpraca wszystkich uprawnionych organów, organizacji i podmiotów.

§3 objaśnienie terminów

1. „Polonia”, „Polonia Warszawa” oznacza Polonię Warszawa spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
2. „PBD”, „Polityka” oznacza niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci, przyjętą i podlegającą wdrożeniu oraz stosowaniu w Polonii Warszawa,
3. „dziecko” oznacza każdą osobę w wieku poniżej 18 lat,
4. „bezpieczeństwo dzieci” oznacza działania podejmowane w celu zapewnienia, że wszystkie dzieci są bezpieczne od krzywdy i nadużyć, gdy są zaangażowane w piłkę nożną. Oznacza to proaktywne robienie wszystkiego, co możliwe w celu zminimalizowania ryzyka i zapobiegania nadużyciom wobec dzieci,
5. „personel” oznacza pracowników i współpracowników Polonii Warszawa,
6. „trener” oznacza osobę prowadzącą praktyczne lub teoretyczne, zorganizowane, grupowe lub indywidualne zajęcia w zakresie sportu podczas wyjazdu, obozu treningowego lub jakiegokolwiek zorganizowanego wydarzenia sportowego,
7. „zawodnik” oznacza każdą osobę fizyczną uprawiającą sport w ramach Polonii Warszawa,
8. „opiekun” oznacza każdą osobę dorosłą, która towarzyszy dzieciom podczas każdej aktywności sportowej, w tym podczas treningu, meczu wyjazdowego lub obozu sportowego, która bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i realizację celów planowanego wydarzenia,
9. „nauczyciel” oznacza każdego pracownika pedagogicznego szkoły,
10. „rodzic” oznacza także opiekuna prawnego dziecka oraz osobę lub podmiot sprawujący pieczę zastępczą nad dzieckiem,
11. „wolontariusz” oznacza osobę fizyczną, która ochotniczo i bez wynagrodzenia uczestniczy w programie wolontariatu,

12. „sport” oznacza wszelkie formy aktywności fizycznej, których celem jest wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach zaawansowania i umiejętności,
13. „dane osobowe” oznaczają pojedyncze informacje lub zbiory danych o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Dziecko można zidentyfikować na podstawie danych takich jak: imię i nazwisko, numer legitymacji członkowskiej, jednego lub kilku szczególnych czynników określających fizyczną, ekonomiczną lub społeczną tożsamość dziecka,
14. „ochrona danych osobowych” oznacza zabezpieczenie tych danych przed ich utratą, wyciekiem lub niepowołanym dostępem przez podmioty, które nimi dysponują, tj. najczęściej trenerów, kluby lub związki piłkarskie. Ochrona polega także na niedopuszczeniu do sytuacji, aby te dane były przetwarzane przez osoby niemające do tego upoważnienia,
15. „nadużycie wobec dziecka” oznacza każde działanie wobec dziecka prowadzące do fizycznej lub emocjonalnej krzywdy, w tym niegodziwego traktowania, przemocy, wykorzystywania, a także każde zaniechanie prowadzące do zaniedbania lub braku reakcji na podstawowe potrzeby dziecka. Działanie lub zaniechanie, które krzywdzi dziecko (innymi słowy, dana osoba może znęcać się nad dzieckiem bezpośrednio, lub może być pośrednio odpowiedzialna za znęcanie się, ponieważ nie zapobiegła skrzywdzeniu dziecka przez inną osobę). Może mieć miejsce osobiście lub online. Chociaż zazwyczaj kojarzy się z dorosłym maltretującym dziecko, dzieci mogą również krzywdzić inne dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do znęcania się,
16. „ochrona dzieci” oznacza działania podjęte w odpowiedzi na konkretne sygnały dotyczące dziecka lub dzieci, które mogą doznawać krzywdy lub są wykorzystywane. Ochrona dzieci jest zasadniczą częścią bezpieczeństwa dzieci i wymaga skierowania sprawy do wyspecjalizowanych służb ochrony dzieci, organów ścigania i lokalnych organizacji eksperckich, które są przeszkolone w zakresie doradztwa i ochrony dzieci,
17. „stereotyp” oznacza uproszczoną opinię, myśl o innej osobie jako przedstawicielu grupy społecznej, opartą o wyobrażenie rozpowszechnione społecznie i przekazywane nawzajem,
18. „uprzedzenie” oznacza uczucie wobec osoby jako reprezentanta poszczególnej grupy, niezależnie od tego, jak się ta osoba zachowuje,
19. „dyskryminacja” oznacza zachowanie wobec osoby, oparte o stereotypy i uprzedzenia, jakie wobec niej mamy,
20. „przemoc fizyczna” oznacza celowe fizyczne krzywdzenie dziecka i obejmuje wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna i ma na celu spowodowanie pewnego stopnia bólu lub dyskomfortu, nawet niewielkiego. Obejmuje ono głównie bicie ręką lub narzędziem, ale może też polegać na przykład na uderzaniu, kopaniu, potrząsaniu, rzucaniu, drapaniu, szczypaniu, gryzieniu, przypaleniu lub łamaniu kości. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne,
21. „zaniedbanie” oznacza brak zapewnienia dziecku podstawowych potrzeb dziecka, gdy osoby odpowiedzialne mają środki, wiedzę i dostęp do usług, aby to zrobić. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia, co może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju dziecka. Obejmuje ono również brak ochrony dziecka przed narażeniem na niebezpieczeństwo,
22. „przemoc seksualna” lub „wykorzystywanie seksualne” oznacza angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą, np. trenera, opiekuna lub rodzica. Obejmuje zachowania fizyczne, np. dotykanie dziecka, jak i bez kontaktu fizycznego, np. podglądanie lub słowna agresja. Obejmuje także kontakty seksualne między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem lub jeśli jedna osoba obezwładnia inną niezależnie od wieku. Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem; jest nim również np.

- angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym lub uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania (w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych). W większości przypadków sprawcą jest osoba, którą dziecko zna i której ufa, a do wykorzystania seksualnego dochodzi często w odosobnionych, indywidualnych sytuacjach. Molestowanie seksualne obejmuje nieakceptowalne i niepożądane zachowania i praktyki o charakterze seksualnym, które mogą obejmować, ale nie stanowią katalogu zamkniętego, sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, prośby o przysługi seksualne i seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające,
23. „przemoc emocjonalna” oznacza każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości. Przemoc emocjonalna to uporczywe emocjonalne maltretowanie dziecka. Jest nazywane również czasami psychologicznym i może mieć poważne i trwałe negatywne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Przemoc emocjonalna może polegać na celowym mówieniu dziecku, że jest bezwartościowe, niekochane i nieodpowiednie. Może obejmować nie dawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub "wyśmiewanie" tego, co mówi lub jak się lub jak się komunikuje. Przemoc emocjonalna często występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, powtarzającego się nie fizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna może obejmować zastraszanie - w tym zastraszanie w Internecie poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe - również przez rówieśników dziecka,
 24. „mobbing (lub cyberprzemoc, jeśli jest prowadzona online)” to niechciane, powtarzające się i celowe, agresywne zachowanie, zazwyczaj wśród rówieśników i może wiązać się z rzeczywistą lub postrzeganą nierównowagą sił. Może obejmować działania takie jak groźby, rozpowszechnianie plotki lub kłamstwa, atakowanie kogoś fizycznie lub werbalnie oraz celowe wykluczanie kogoś,
 25. „Rejestr Sprawców Przestępstw na tle seksualnym” lub „RSPTS” obejmuje rejestr publiczny, rejestr z dostępem ograniczonym i rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie do rejestru,
 26. „bezpieczna rekrutacja kadr” oznacza rekomendowaną ścieżkę rekrutacji osoby aplikującej na stanowisko związane z aktywnością dzieci, składającą się z 3 etapów mających na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby. Obejmuje ona m.in. formularz samooceny kandydata do pracy z dziećmi, pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej dotyczące bezpieczeństwa dzieci oraz prawną weryfikację osoby w Krajowym Rejestrze Karnym („KRK”) oraz Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym („RSPTS”),
 27. „kodeks postępowania” oznacza wspólny zestaw uzgodnionych i akceptowalnych zachowań, które pomagają tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. PBD zawiera Kodeksy: postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi, Kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych, Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów piłkarskich, Kodeks postępowania dla dzieci, zasady korzystania z szatni i łazienek zapewniające prywatność i bezpieczeństwo, zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas aktywności sportowych lub obozów sportowych, w tym z zapewnieniem noclegu, zasady bezpieczeństwa online,

28. „bezpieczeństwo online” oznacza rekomendowane wdrożenie ogólnych zasad prewencyjnych, wobec zagrożeń związanych z aktywnością online, m.in. ochrony prywatności i danych osobowych,
29. „podnoszenie świadomości” oznacza informowanie o działaniach mających za zadanie ochronę dzieci w celu wprowadzenia reguł i procedur ochronnych w życie. Do podnoszenia świadomości należy korzystać z takich narzędzi jak: szkolenia, kursy, warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci, prezentacje, ulotki informacyjne, broszury, dedykowane materiały szkoleniowe i manuale,
30. „system ochrony dziecka” oznacza działania związków, klubów i osób fizycznych pracujących z dziećmi przy współpracy z organizacjami działającymi na podstawie obowiązujących przepisów prawa w sferze ochrony dzieci przed różnymi formami krzywdzenia i zaniedbywania,
31. „koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci” oznacza osobę powołaną w organizacji i odpowiedzialną w niej za bezpieczeństwo dzieci. Zadaniem jej jest m.in. udzielanie informacji, doradztwa, wsparcia we wdrażaniu PBD i powiązanych z nim procedur, w tym prawidłowego reagowania na incydenty,
32. „podmioty związane z ochroną dzieci” oznaczają organy, instytucje i organizacje, na których ciąży prawny obowiązek ochrony dzieci przed wszelkimi nadużyciami. Obejmuje m.in. policję, prokuraturę, rzecznika praw dziecka, szkołę, pomoc społeczną,
33. „formularz postępów” oznacza narzędzie wspierające mierzenie sukcesu w ochronie i koncentruje się na potrzebie okresowego przeglądu środków ochronnych i postępów w ich wdrażaniu. Formularz postępów stanowi załącznik do PBD,
34. „złe praktyki” – oznacza sytuacje, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone.

Ilekcioć w niniejszym dokumencie jest mowa o stanowisku czy roli w piłce nożnej (trener, zawodnik, pracownik czy opiekun) w męskiej formie, tyczy się to obu płci.

§4 Ocena ryzyka wystąpienia naruszeń bezpieczeństwa dzieci

Podstawowym celem oceny ryzyka jest zapewnienie możliwie najlepszej ochrony i identyfikacji wszystkich zagrożeń występujących przy pracy wykonywanej w związku z dziećmi. Analiza przeprowadzonej oceny ryzyka pozwoli wykryć najbardziej wrażliwe aspekty z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci. Każde ryzyko należy ocenić jako wysokie, średnie lub niskie. Celem oceny ryzyka nie jest znalezienie powodów do odwołania aktywności. Ma ona na celu wcześniejsze zidentyfikowanie potencjalnych zagrożeń. Analiza pozwoli podjąć działania, które wyeliminują ryzyko lub zredukują obszary wpływu. Na przykład miejsce noclegu może nie być bezpieczne dla dzieci, a jeśli jest to wcześniej wiadome, można je zmienić na inne. Pomaga to zapewnić, że wycieczka lub inna aktywność będą bezpieczne i przyjemne dla dzieci. Ważne jest, aby pamiętać, że jeśli aktywność nie może odbyć się bezpiecznie, należy ją odwołać.

Efektom oceny powinno być rozstrzygnięcie czy ryzyko jest odpowiednio kontrolowane i czy można je uznać za akceptowalne. Jeżeli w wyniku dokonanej oceny ryzyko jest zbyt wysokie, to jednym z efektów szacowania ryzyka powinno być wskazanie środków zaradczych, profilaktycznych, jak należy je zastosować i kiedy. Ocena ryzyka musi dostarczyć niezbędnych informacji do podejmowania działań naprawczych i ustalania kolejności ich wprowadzania.

Po wydarzeniu należy wrócić do przeprowadzonej analizy ryzyka, aby wyciągnąć wszelkie wnioski na przyszłość i uwzględnić w planach na kolejne wydarzenia.

§5 Zasada postępowania dla osób pracujących z dziećmi w Polonii Warszawy

Pracując z dziećmi, trener powinien być dla nich wzorem zarówno na boisku jak i poza nim. Dlatego tak ważne jest, aby wszystkie osoby pracujące z dziećmi miały świadomość zasad, wytycznych i dobrych praktyk, których przestrzeganie im w tym pomoże.

Szkolenie dzieci - Trenerzy pomagają w kształtowaniu podstawowych nawyków, rozwijaniu zdolności, które pozwolą czerpać radość z uprawiania sportu, a także rozwinąć swój potencjał. Każdy trener pracujący z dziećmi musi zdawać sobie sprawę, że wpływa na przyszłe życie swoich podopiecznych. Aby trening był przyjemny i efektywny, trener powinien mieć wizję, plan i pasję.

Cechy dobrego trenera/opiekuna pod kątem bezpieczeństwa dzieci:

1. znajomość potrzeb dzieci oraz ich możliwości sportowych i fizjologicznych umożliwia stosowanie właściwych środków szkoleniowych i metod we właściwym czasie. Środki treningowe i plan szkolenia powinny być dobrane do wieku i umiejętności oraz aktualnych potrzeb i możliwości zawodników,
2. cierpliwość i umiejętność stworzenia przyjaznej i wesołej atmosfery, środowiska, w którym każdy jego uczestnik będzie czuł się komfortowo, to istotne zalety dobrego trenera/opiekuna dzieci,
3. kreatywność,
4. stabilność emocjonalna,
5. wysoka kultura osobista,
6. lojalność,
7. pasja - trener jest wzorem dla dziecka. Jeżeli będzie potrafił zarażać pasją do sportu, będzie wesoły i właściwie motywujący, otwarty, to dzieci będą podchodziły do treningów z większym zaangażowaniem i energią,
8. zaangażowanie,
9. elastyczność w prowadzeniu zajęć. Wielu trenerów pracujących z dziećmi bazuje na swoim doświadczeniu. Zajęcia powinny być dostosowane do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka. Dlatego też trener powinien znać i brać pod uwagę ich cele i potrzeby,
10. dobre zorganizowanie,
11. umiejętność jednoczenia zespołu i indywidualne podejście do każdego dziecka. Dobry trener powinien umieć budować u dzieci poczucie własnej wartości. Pochwały, wyróżnienia zwiększają otwartość i pewność siebie u dzieci. Nie należy jednak nadmiernie faworyzować wybranych dzieci, ponieważ pozostałe mogą poczuć się odsunięte lub mniej ważne. Trener/opiekun nie powinien doprowadzać dzieci do strachu przed krytyką lub karą,
12. brak tolerancji wobec dyskryminacji. Dobry trener nie stosuje środków, które prowadzą do dyskryminacji zawodników oraz nie toleruje dyskryminacji dzieci stosowanej przez rówieśników. Ocenianie indywidualnych lub społecznych cech członka grupy, szczególnie przez pryzmat stereotypów i uprzedzeń, może zagrażać dobrej atmosferze w grupie, jakości treningu, samopoczuciu i efektywności dzieci. Należy oceniać jedynie kompetencje, które są kształtowane i rozwijane, np. postęp w technice gry.

Przykłady dobrych praktyk trenerskich:

1. dawanie dzieciom swoim zachowaniem najlepszego przykładu,
2. ustalenie zasad współpracy, z podkreśleniem wagi zachowań sprzyjających współpracy w grupie,
3. prowadzenie dialogu z każdym podopiecznym,
4. opiekowanie się swoimi zawodnikami tak, jak chciałoby się, żeby ktoś zajmował się naszym dzieckiem,
5. traktowanie swoich podopiecznych priorytetowo np. spożywanie przez trenera posiłku dopiero, gdy wszystkie dzieci już go otrzymały,
6. oparte na pochwalę rozwijanie poczucia ważności i docenienia, szczególnie wśród dzieci zagrożonych dyskryminacją,
7. wykorzystywanie potencjału integracyjnego grupy przed treningiem i po treningu w szatni, na ławce dla rezerwowych i trybunach, gdy dzieci mogą się lepiej poznać,
8. zapobieganie i reagowanie na dynamikę związaną z dyskryminacją,
9. brak zgody na prześladowanie i dokuczanie innym,
10. niedopuszczanie, by wygląd był podstawą do wartościowania dzieci,
11. budowanie strojem poczucia wspólnoty zespołu.

Przypadki niewłaściwych praktyk - złe praktyki mogą mieć miejsce, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone. Przykłady niewłaściwych praktyk mogą obejmować:

1. podejmowanie niewystarczającej dbałości o unikanie urazów (np. poprzez nadmierny lub nieodpowiedni trening w stosunku do wieku, dojrzałości, doświadczenia i umiejętności zawodników),
2. niezgłaszanie zachowań, które mogą narażać na szwank dobro dziecka i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk,
3. ciągle okazywanie przychylności lub ignorowanie niektórych dzieci,
4. używanie agresywnego, wulgarnego języka i zakazanych substancji w obecności dzieci,
5. wielokrotne ignorowanie wytycznych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa lub niepodjęcie regularnych ocen ryzyka, co może narażać dzieci na ryzyko narażenia (np. niezapewnienie, że sprzęt, transport lub obiekty są odpowiednie do celu, bezpieczne w użyciu i dostępne),
6. brak kwestionowania i zgłaszania złych praktyk może prowadzić do powstania środowiska, w którym może dojść do nadużyć.

Obszary ryzyka - pewne zachowania powinny zwrócić uwagę i stanowić podstawę do podjęcia działań w celu poprawy bezpieczeństwa procesów, ewentualnie do zgłoszenia naruszeń. Są to:

1. potencjalne sytuacje ryzyka: szatnie, prysznice, jazda samochodem, nocowanie, wyjazdy,
 1. tolerancja dla znęcania się, w tym wśród rówieśników,
 2. wysoka tolerancja dla przemocy fizycznej i urazów,
 3. dominacja i nierówne relacje władzy, na przykład między kierownikami lub trenerami a sportowcami,
 4. nieodpowiednie relacje dorosły-dziecko i nadużywanie pozycji zaufania,
 5. dyskryminacja i nierówność płci,
 6. społeczna tolerancja dla niewłaściwych relacji lub zachowań: kluczowy czynnik, który sprawia, że dzieci, zwłaszcza dziewczynki, są narażone na nadużycia,
 7. dbanie o reputację i unikanie skandali, prowadzące do przemilczania incydentów lub niezgłaszania ich, co czasem prowadzi do kontynuacji nadużyć.

Ryzyko naruszeń i nieprawidłowości obniżają dobre praktyki, obowiązujące pracowników Polonii Warszawa. Są to:

1. kultura szacunku i polityka zera tolerancji wobec wszelkich form nadużyć na wszystkich poziomach,
2. przestrzeganie zasad i procedur, które przekazywane są także dzieciom oraz ich rodzicom,
3. współpraca z powołanym koordynatorem do spraw bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa,
4. poważne traktowanie incydentów i zgłoszeń dotyczących bezpieczeństwa dzieci i podejmowanie odpowiednich działań w tym zakresie,
5. działania edukacyjne mające na celu szerzenie świadomości społecznej w zakresie bezpieczeństwa dzieci,
6. zaangażowanie i troska pracowników Polonii o bezpieczeństwo dzieci.

§6 Zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas wyjazdów lub obozów sportowych

Wyjazdy i obozy sportowe, w tym z zapewnieniem noclegu zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń wobec dzieci, dlatego też wymagają szczególnych środków ostrożności i obowiązujących zasad:

1. ocena ryzyka wystąpienia naruszeń - przed organizacją konkretnego wydarzenia, pracownik Polonii odpowiedzialny za organizację danego wydarzenia przygotowuje formularz oceny ryzyka, na zasadach określonych w §4 niniejszej Polityki,
2. nadzór podczas wyjazdów - liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 20 osób. W przypadku grupy z dziećmi do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia, liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 15 osób.

Na liczbę opiekunów mają wpływ następujące kryteria:

- a) wiek dzieci,
- b) stopień rozwoju psychofizycznego,
- c) stan zdrowia,
- d) specyfika aktywności oraz warunki, w jakich będzie się ona odbywać.

Przed organizacją wycieczki lub obozu sportowego, w tym z zapewnieniem noclegu, pracownik Polonii odpowiedzialny za jego organizację decyduje o niezbędnym poziomie nadzoru, biorąc pod uwagę wiek i liczbę uczestników. Zazwyczaj im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia lub okoliczności, tym większa liczba dorosłych opiekunów potrzebna do ich nadzorowania. Gdy dzieci mają szczególne potrzeby, może być wymagany dodatkowy nadzór i wsparcie.

Przy każdej aktywności podczas wycieczki lub obozu dzieci nadzorowane są przez co najmniej dwie dorosłe osoby nadzorujące. Jeśli są dostępni opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, ważne jest określenie różnych ról i obowiązków każdego z nich, np. dotyczące nadzoru w szatniach i wchodzenia do pokojów,

3. odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców - opiekunowie towarzyszą dzieciom podczas podróży i wyjazdu biorą na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom. Rozpoczyna się ona od momentu, gdy dziecko opuszcza rodzica, a kończy się dopiero, gdy dzieci wrócą z podróży i zostaną bezpiecznie przekazane rodzicom/opiekunom prawnym. Należy jasno poinformować rodziców, w którym momencie kończy się odpowiedzialność za opiekę nad dziećmi, aby uniknąć nieporozumień. Na przykład można uzgodnić, że rodzice

- zabiorą swoje dzieci z siedziby klubu po powrocie z wycieczki lub, że dzieci zostaną odwiezione do siedziby klubu, a następnie udadzą się samodzielnie do domu,
4. informacje dla rodziców - zgodnie z art. 92j ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, organizator wycieczki zobowiązany jest poinformować rodziców uczestnika wycieczki o warunkach organizacji wycieczki, w szczególności o terminie, miejscu lub trasie wycieczki, jego programie i regulaminie. Wobec tego, przed wyjazdem obejmującym nocleg w miarę możliwości odbywa się spotkanie trenerów (opiekunów) z rodzicami i dziećmi w celu potwierdzenia ustaleń i zasad dotyczących wyjazdu. W przypadku niemożności organizacji takiego spotkania, informacje są dostarczone na piśmie (w tym np. w wiadomości e-mail). Rodzice otrzymują numery alarmowe do opiekunów nadzorujących podróż i organizatorów wyjazdu,
 5. zgody rodziców - Rodzice muszą zawsze wyrazić zgodę na udział swoich dzieci w wyjeździe. Przed wyjazdem należy również uzyskać podstawowe informacje dotyczące stanu zdrowia dzieci i dane kontaktowe w nagłych przypadkach,
 6. zgłoszenie zamiaru zorganizowania wyjazdu - zgodnie z art. 92d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, organizator wycieczki jest obowiązany zgłosić kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wycieczki zamiar zorganizowania wycieczki (nie podlega zgłoszeniu jedynie wycieczek trwających do 3 dni organizowanych przez szkołę, przedszkole lub placówkę oświatowo-wychowawczą). Dalej ustawa wskazuje szereg obowiązków ciążyących na organizatorze wycieczki, np. założenia dla uczestnika wycieczki karty kwalifikacyjnej czy obowiązek zgłoszenia wypadku podczas wycieczki (art. 92),
 7. kierownik wycieczki i wychowawca - kadra trenerów i opiekunów podczas wycieczki czuwa nad bezpieczeństwem dzieci. To oni w pierwszej kolejności powinni wykryć potencjalne nadużycia wobec dzieci, a także sami nie mogą stanowić zagrożenia dla ich bezpieczeństwa. Art. 92p ust. 1 i 2 ustawy wskazuje warunki, które musi spełniać kierownik wycieczki i wychowawca. Kierownikiem wycieczki może być osoba, która m.in. nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, ukończyła 18 lat, posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe, ukończyła kurs na kierownika wycieczki. Wychowawca ponadto jest obowiązany ukończyć odpowiedni kurs na wychowawcę wycieczki,
 8. obowiązki organizatora - organizator musi zapewnić odpowiednią kadrę podczas wycieczki, ale także dostęp do opieki medycznej oraz program wycieczki i zajęcia dostosowane do wieku, zainteresowań i potrzeb uczestników, ich stanu zdrowia, sprawności fizycznej i umiejętności. Obowiązkiem organizatora jest także żywienie zgodne z zasadami higieny żywienia, a także (jeżeli dotyczy) bezpieczne korzystanie z wyznaczonego obszaru wodnego oraz bezpieczne przebywanie w górach.

§7 Zasady postępowania rodziców oraz opiekunów prawnych

Rodzic zobowiązuje się przyczyniać do rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery uprawiania sportu. Rodzice angażują się w życie społeczności klubowej. Rodzice dzieci korzystających z aktywności sportowych w ramach Polonii Warszawa są zapoznani z „Polityką Bezpieczeństwa Dzieci” i zobowiązani do jej stosowania, podpisując stosowne oświadczenie przy dokonaniu zapisu dziecka.

§8 Zasady korzystania z szatni i łazienek

W trakcie korzystania z szatni oraz łazienek, bezpieczeństwo dzieci jest szczególnie narażone, ponieważ dzieci są w tych miejscach mniej nadzorowane. Każdy pracownik Polonii, pracujący z dziećmi jest zapoznany z „Polityką Bezpieczeństwa Dzieci w Polonii Warszawa” i zobowiązany do jego stosowania.

§9 Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu oraz mediów społecznościowych

Zdjęcia, filmy, wpisy w mediach społecznościowych, a także każda inna aktywność online zapewniają promocję sportu, z drugiej jednak strony mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci, a także ochrony ich prywatności i danych osobowych.

Przykładami zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw są:

1. niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, np. nazwiska, adresy e-mail lub numery telefonów,
2. kontakt z dorosłymi z bezprawnymi lub wątpliwymi zamiarami,
3. wysyłanie obraźliwych lub w inny sposób nieodpowiednich materiałów,
4. dręczenie i prześladowanie online, cyberprzemoc, cyberstalking (wykorzystywanie Internetu do nękania),
5. grooming (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu wykorzystywania seksualnego.

Należy zgłaszać do koordynatora do spraw bezpieczeństwa w Polonii Warszawa, a w stosownych przypadkach na Policję, zachowania, które mogą być postrzegane jako nieodpowiednie w odniesieniu do filmowania lub fotografowania dzieci lub korzystania z mediów społecznościowych.

Przed publikacją zdjęć, filmów czy innych publikacji z udziałem dzieci, personel Polonii ma obowiązek upewnić się czy zostały wyrażone stosowne zgody na przetwarzanie wizerunku oraz jego eksploatację, zgodnie z zasadami udzielania zgód przedstawionymi w §10 niniejszej Polityki.

§10 Zgody rodziców oraz zasady ochrony danych osobowych

Uczestnictwo dzieci w sporcie w formie treningów, rywalizacji sportowej, zawodów, turniejów, obozów sportowych itp. wymaga każdorazowej zgody rodziców, w tym na przetwarzanie ich danych osobowych oraz danych rodziców. Elementami wyrażenia zgody są: dobrowolność, konkretność, świadomość i jednoznaczność. Pracownik Polonii Warszawa uzyskuje od rodziców/opiekunów prawnych następujące zgody:

1. zgoda na udział w aktywnościach, wraz z wyrażeniem zgody na przetwarzanie danych osobowych dziecka:
 - a) przed przystąpieniem dziecka do treningów, zawodów, meczów, rozgrywek, obozu, rodzice powinni wyrazić zgodę na udział ich dziecka w wyżej wymienionych aktywnościach i podać wszystkie niezbędne dane dziecka, aby ustalenie jego tożsamości było możliwe,

- b) zgodę powinno wyrazić dwoje rodziców. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców zgodę wyraża jeden z rodziców prawnych, składając odpowiednie oświadczenie,
 - c) dodatkowa zgoda wymagana jest w przypadku udziału dziecka w aktywnościach poza siedzibą podmiotu organizującego aktywność dzieci. Dotyczy to m.in. rozgrywek wyjazdowych, wycieczek, obozów, wypoczynku związanego z przemieszczaniem się dziecka lub zapewnieniem noclegu,
 - d) w związku z udziałem dziecka w formach aktywności wyżej wymienionych, konieczne jest także uzyskanie zgody rodziców na przetwarzanie danych osobowych ich samych,
 - e) zgody wymaga rejestrowanie wizerunku dziecka podczas aktywności sportowej w ramach rozgrywek i innych form bezpłatnego wykorzystania tego wizerunku na potrzeby podmiotu organizującego aktywności dzieci oraz inne czynności związane z przetwarzaniem wizerunku dziecka.
2. Zgody rodziców/opiekunów prawnych dotyczące zdrowia dziecka – udział dziecka w aktywnościach organizowanych przez Polonię jest poprzedzony uzyskaniem stosownych zgód od rodziców dziecka dotyczących jego zdrowia, w tym zgody na:
- a) podejmowanie decyzji związanych z hospitalizacją oraz zabiegami operacyjnymi w przypadku problemów zdrowotnych dziecka,
 - b) pobranie krwi dziecka,
 - c) badania dotyczące zdolności do uprawiania piłki nożnej/hokeja przez dzieci,
 - d) sprawowanie opieki medycznej w ramach uczestnictwa w procesie treningowym,
 - e) przetwarzanie danych osobowych zawierających dane o stanie zdrowia dziecka,
 - f) zgody dotyczące zdrowia dziecka wymagają również podpisu dziecka.
3. Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych - Osoby, których dane dotyczą mają prawo do uzyskania informacji na temat przetwarzania ich danych osobowych przez administratora, ponadto muszą być one poinformowane o fakcie prowadzenia operacji przetwarzania ich danych osobowych, jak i o celach takiego przetwarzania. W klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych administrator podaje wszelkie informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i kontekst przetwarzania danych osobowych. Przepisy nakazują spełnianie obowiązku informacyjnego w dwóch sytuacjach. Po pierwsze w momencie, gdy dane zbierane są bezpośrednio od osoby, której one dotyczą, po drugie w przypadku gromadzenia danych ze źródeł pośrednich, tj. nie od osoby, której one dotyczą. Celem przekazania wymaganych informacji osobie jest uświadomienie jej, kto i w jaki sposób będzie przetwarzał udostępnione przez nią dane. Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych jest dostępna w dokumentacji papierowej i umowach.
4. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych - zapewnia rozliczalność danych osobowych, poprzez kontrolę nad tym, kto i w jakim zakresie jest uprawniony do dostępu do danych osobowych. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych Administrator tj. Polonia może nadać trenerowi, opiekunowi, organizatorowi aktywności z dziećmi, wolontariuszowi, pracownikowi medycznemu, w związku z zakresem wykonywanych przez nich obowiązków do przetwarzania danych osobowych dzieci. Osoby, którym nadano upoważnienia związane są poleceniami wydanymi przez administratora w ramach sprawowanej funkcji oraz zobowiązane do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, jak również wprowadzonych i wdrożonych do stosowania przez

administratora obowiązującej w organizacji dokumentacji ochrony danych osobowych, w tym zasad przetwarzania danych osobowych przez użytkownika końcowego.

§11 Zasady bezpieczeństwa rekrutacji pracowników

Źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci może stanowić środowisko osób pracujących z dziećmi. W celu ograniczenia tego ryzyka, niniejsza Polityka opisuje ścieżkę rekrutacji osób zajmujących się aktywnością dzieci, w tym trenerów, koordynatorów, opiekunów, wolontariuszy:

1. ogłoszenie o pracę - ogłoszenie o pracę na stanowisko pracy z dziećmi zawiera przedstawienie profilu kandydata, czyli wymaganych umiejętności i doświadczenia, pozostającego w związku z bezpieczeństwem dzieci,
2. rozmowa kwalifikacyjna - podczas rozmowy kwalifikacyjnej zadawane są pytania dotyczące ochrony dzieci, mające na celu weryfikację podejścia kandydata do bezpieczeństwa dzieci,
3. Zbieranie danych osobowych - zgodnie z art. 221 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (k.p.), pracodawca jest uprawniony do żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) dane kontaktowe wskazane przez taką osobę,
 - d) wykształcenie (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku),
 - e) kwalifikacje zawodowe (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku),
 - f) przebieg dotychczasowego zatrudnienia (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku).

Zgodnie z art. 221 § 4 k.p., pracodawca żąda podania innych danych osobowych niż określone powyżej (w § 1), gdy jest to niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Dotyczy to np. adresu zamieszkania, numeru PESEL.

4. oświadczenie o braku przeszkód oraz przedstawienie referencji - kandydaci wypełniają i podpisują oświadczenie o braku przeszkód do pracy z dziećmi i zgodę na dokonywanie kontroli ich pracy pod kątem bezpieczeństwa dzieci. W razie przedłożenia referencji są one weryfikowane w ramach procesu rekrutacyjnego przez bezpośredni kontakt mailowy lub telefoniczny.
5. weryfikacja tożsamości - ma na celu uniknięcia sytuacji, w której kandydat posługuje się fałszywymi danymi. Odbywa się poprzez przedłożenie dokumentu tożsamości umożliwiającego dokonanie weryfikacji.
6. weryfikacja posiadanych kwalifikacji - wszelkie wskazywane przez kandydata kwalifikacje czy licencje są weryfikowane poprzez przedstawienie oryginałów certyfikatów lub weryfikację numerów licencji.
7. weryfikacja prawna - przed dopuszczeniem do pracy Polonia weryfikuje czy kandydat figuruje w:
 - a) Krajowym Rejestrze Karnym - art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2003, poz. 1068 ze zm.) wskazuje, że pracodawca ma prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze Karnym, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw

- publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonej funkcji. Obowiązek przedłożenia zaświadczenia dotyczy: trenerów, instruktorów, nauczycieli, opiekunów oraz wychowawców na obozach dla dzieci,
- b) Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym - zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osób do aktywności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi (np. regularne treningi, wyjazdy na obozy sportowe) pracodawca lub inny organizator w zakresie takiej działalności ma obowiązek sprawdzenia, czy dane zatrudnianej lub dopuszczanej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstwa na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym i w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
8. złożenie oświadczenia o zapoznaniu się z PBD oraz z Kodeksem Postępowania dla Trenerów, Opiekunów, Wolontariuszu i innych osób pracujących z dziećmi - Pracownik składa oświadczenie o zapoznaniu się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa dzieci oraz ochrony danych osobowych, w szczególności RODO. Jednocześnie zobowiązuje się zgodnie z zakresem powierzonej mu funkcji m.in. do przetwarzania danych osobowych wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w powierzonych przez administratora zadaniach, zachowania w tajemnicy i poufności danych osobowych, zapoznania się i przestrzegania zasad zawartych w PBD. Ponadto zostaje poinformowany o funkcjonowaniu koordynatora w zakresie ochrony dzieci i uzyskuje jego dane kontaktowe.
 9. poinformowanie pracownika o funkcjonowaniu koordynatora do spraw ochrony bezpieczeństwa dzieci i przekazanie jego danych kontaktowych.
 10. odbycie szkolenia z bezpieczeństwa dzieci w terminie miesiąca od dnia zatrudnienia oraz regularne przechodzenie szkolenia w tym przedmiocie. Przykładowe szkolenia:
 - a) dla trenerów – obejmujące rozpoznawanie oznak znęcania się, omawiające sytuacje szczególnego ryzyka dla dzieci w środowisku sportowym oraz sposoby reagowania na obawy związane z ochroną dzieci, kwestie indywidualizacji treningu, psychologicznych aspektów treningu dla dzieci, komunikacji na linii trener-dziecko; trener-rodzic;
 - b) dla pozostałego personelu – omawiające sytuacje szczególnego ryzyka dla dzieci zaangażowanych w sport oraz sposoby zgłaszania problemów związanych z ochroną dzieci;
 11. weryfikacja prawna - weryfikacja w Krajowym Rejestrze Karnym oraz w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym dokonywana jest cyklicznie co najmniej raz na 2 lata.
 12. weryfikacja pracy Trenerów, Opiekunów, Wolontariuszu i innych osób pracujących z dziećmi - Polonia weryfikuje pracownika pod kątem predyspozycji do pracy z dziećmi, w tym przestrzegania PBD.

§12 Procedury i zasady postępowania w sytuacji wystąpienia nadużyć

Wszelkie działania zapobiegawcze i ochronne są kluczowe. Celem jest bowiem zawsze ochrona dzieci i uniknięcie sytuacji, które naruszają ich bezpieczeństwo. Jednak nie można wykluczyć, że mimo powzięcia wszelkich środków, do takich sytuacji niestety dojdzie. Niezwykle istotne jest zatem, żeby umieć takie zdarzenia rozpoznać, zidentyfikować, zaklasyfikować i co najważniejsze w odpowiedni sposób zareagować. Pamiętajmy, żeby nigdy nie ignorować sygnałów, które daje dziecko, ale też

racjonalnie ocenić sytuację, a najlepiej – przekazać ją w ręce specjalistów. Nasza reakcja zawsze powinna mieć na uwadze dobro dziecka i jego ochronę również w środowisku pozasportowym.

Nadużycia względem dzieci mogą przybrać następujące formy:

1. przemoc fizyczna - jest często najłatwiej rozpoznawalną formą nadużyć. Może przejawiać się m.in. w uderzeniu, potrząsaniu, szczypaniu, gryzieniu, podduszeniu lub innym działaniu, które powoduje obrażenia fizyczne, pozostawia ślady lub powoduje ból.

Przykłady w sporcie:

- a) uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu,
 - b) popychanie,
 - c) zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.
2. wykorzystywanie seksualne - każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieciom, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18 roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania, z uwagi m.in. na możliwą nierównowagę relacji pomiędzy osobami zaangażowanymi związaną z różnicą wieku, doświadczenia życiowego, czy też podporządkowaniem wynikającym z pełnionych funkcji. Jakakolwiek czynność seksualna z osobą poniżej 15 roku życia jest zawsze przestępstwem, nawet przy hipotetycznej „zgodzie” dziecka – taka zgoda nie ma mocy prawnej.

Przykłady w sporcie:

- a) fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni,
 - b) rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem,
 - c) komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka grająca w piłkę nożną czy hokej,
 - d) wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika.
3. przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna - przemoc emocjonalna ma miejsce, gdy osoba dorosła nieustannie krytykuje dziecko, grozi mu lub je wyklucza z pewnych aktywności, obniżając jego poczucie wartości. Trener czy opiekun to osoby znaczące w życiu dziecka, będące dla niego autorytetem sportowym i wzorem zachowania. Konstruktwna krytyka nie jest zabroniona. Konstruktwna krytyka jest ważna dla nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i śmiech pomagają tworzyć więzi między ludźmi i poczucie wspólnoty. Różnica pomiędzy przemocą psychiczną, a krytyką polega na tym, iż w przemocy psychicznej wykorzystywanie emocjonalne idzie za daleko. Krytyka przestaje być motywująca, a żarty nie są śmieszne. Przemoc emocjonalna może ranić i powodować szkody, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady w sporcie:

- a) krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego,
- b) naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników,
- c) faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone,
- d) karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

- zaniedbanie - ma miejsce, gdy dorośli nie zapewnia wystarczającego wsparcia emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

Przykłady w sporcie:

- brak wiedzy opiekunów, gdzie znajdują się dzieci podczas obozów lub meczów wyjazdowych,
 - niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu,
 - w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa.
- prześladowanie - chociaż znęcanie się zwykle uważa się za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą pochodzić także od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy. Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne. Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomie umiejętności sportowych. Dorośli czasami lekceważą prześladowanie, myśląc, że przynosi mniej doniosłe skutki, ponieważ występuje między dziećmi. Jednak prześladowanie może powodować znaczne szkody. Z tego powodu ważne jest, aby tworzyć atmosferę, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane i należy na nie reagować, gdy tylko się rozpocznie.
 - inne formy nadużyć - dyskryminacja, wykorzystywanie, znęcanie się dorosłych nad dziećmi, jak i dzieci wzajemnie nad sobą.

Niezwłocznie zgłaszać należy nie tylko nadużycia które stanowią przestępstwo, ale również zachowania, które mogą stanowić naruszenie PBD.

§13 Okoliczności w jakich może dochodzić do nadużyć w wypadku aktywności sportowych

Samo wyodrębnienie form nadużyć nie pozwoli w pełni na identyfikację ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Konieczne jest przedstawienie okoliczności, w których podczas aktywności sportowych może dojść do naruszeń, wyjaśnienie, jak takie naruszenia mogą wyglądać w poszczególnych sytuacjach, aby prawidłowo zlokalizować źródło zagrożenia:

- niemal każdy sport wiąże się z pewnym ryzykiem kontuzji. Natomiast presja wywierana na dziecku może przyczynić się do wystąpienia uszkodzeń lub ich rozległości, gdy wykonuje to, co nie jest rozsądne lub właściwe ze względu na wiek i umiejętności. Także zachęcanie dzieci do gry w przypadku kontuzji jest zachowaniem, które nie powinno być akceptowane przez trenerów i środowisko piłkarskie.
- zwycięstwo jest ważną częścią sportu. Jednak wywieranie presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, może wywoływać szkody zarówno psychiczne, jak i fizyczne. Czasami presja osiągania wyników pochodzi od dorosłych, ale może mieć źródło w ambicjach dziecka lub jego rówieśników. W przypadku dzieci, wydajność nigdy nie powinna odbywać się kosztem radości ze sportu i rozwoju.

3. niektóre okoliczności, takie jak przebieranie się w szatniach, kąpiel po treningu lub meczu, bliski kontakt podczas zabiegów fizjoterapeutycznych, zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń. Takie warunki mogą stworzyć możliwości osobom, które chcą seksualnie wykorzystać dziecko. Należy wyważyć poszanowanie prywatności dzieci oraz ich bezpieczeństwo. Jeżeli konieczna jest indywidualna opieka fizjoterapeuty, wskazana jest obecność drugiej osoby dorosłej, np. lekarza, innego członka sztabu medycznego, członka sztabu trenerskiego. Wszelkie zabiegi fizjoterapeutyczne powinny odbywać się w otwartym pomieszczeniu. W takich sytuacjach dorosły nigdy nie powinien zostawać sam z dzieckiem ani nawet sam w obecności innego dziecka, z uwagi na bezpieczeństwo dzieci, ale także własne, gdyż dzieciom zdarza się konfabulować lub źle ocenić sytuację.
4. wyjazdy z zapewnieniem noclegu np. mecze wyjazdowe lub obozy treningowe, mogą być okazją dla tych, którzy chcą wyrządzić krzywdę seksualną dzieciom. Zawsze musi być wystarczająco dużo dorosłych, aby zapewnić odpowiedni nadzór. Przy pracy z dziećmi zawsze powinny być obecne co najmniej dwie osoby dorosłe, aby uniknąć zaginięcia lub pozostawienia dzieci w niebezpiecznych sytuacjach. Innym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę, jest to, czy środki transportu są bezpieczne, a miejsce noclegu położone w bezpiecznej okolicy.
5. relacje między dzieckiem, a jego trenerem, koordynatorem, opiekunem lub innymi osobami z klubu, takimi jak fizjoterapeuci, są ważne i mogą być korzystne. Wiele dzieci rozwija bliskie i pełne zaufania relacje, szczególnie ze swoim trenerem, który odgrywać może znaczącą rolę w ich życiu, zwłaszcza jeśli nie mają dobrych kontaktów z innymi dorosłymi. Jednak te bliskie relacje mogą również być przyczyną wyrządzenia dzieciom krzywdy. Dziecko może chcieć spełnić zalecenia lub życzenia dorosłego. Dziecko może obawiać się sprzeciwu wobec dorosłego, który jest osobą zaufania i władzy o niekwestionowanym do tej pory autorytecie. Dbanie o bezpieczeństwo dzieci oznacza, że wszyscy powinni być zaangażowani – dzieci, trenerzy, opiekunowie i rodzice, oraz ważne jest to, aby wszyscy przestrzegali tych samych standardów zachowania i postępowania.
6. bycie częścią zespołu, klubu, drużyny, akademii piłkarskiej czy hokejowej i związane z tym poczucie przynależności może być bardzo korzystne dla poczucia własnej wartości przez dzieci. „Duch zespołu” ma kluczowe znaczenie dla rozwoju dziecka. Atmosfera jest tworzona przez zawodników, ale trener ma na nią duży wpływ. Na przykład, jeśli trener swoim zachowaniem pokazuje, że wszystkim należy szanować, a szykanowanie nie jest tolerowane, atmosfera zespołu jest znacznie bardziej przyjazna i pozytywna. I odwrotnie, jeśli trener pokaże, że ceni sobie bardziej wygraną niż poziom gry i zachowania zawodników, dzieci mogą zacząć się obwiniać, a także wyłączać z gry te, które ich zdaniem zawodzą, nie osiągając wymaganych rezultatów sportowych. Atmosfera wewnątrz zespołu może wzbudzać poczucie u dzieci, że nie pasują do zespołu, być może z powodu ich pochodzenia lub innych cech je wyróżniających. Hierarcha w zespole/drużynie powstaje, gdy starsze lub silniejsze dzieci będą miały wpływ na inne. Może to przynosić pozytywne skutki, gdy starsi zawodnicy są wzorcami dobrych zachowań, ale także prowadzić do negatywnych konsekwencji, w przypadku gdy dzieci będą tolerować prześladowanie, aby zyskać akceptację starszych kolegów z zespołu.

§14 Rozpoznawanie nadużyć

Nie należy bagatelizować znaków, które wysyła dziecko, na przykład, gdy dziecko:

1. ma niewyjaśnione obrażenia fizyczne, w tym siniaki i rany, takie jak oparzenia papierosem, blizny po samookaleczeniu lub ból podczas chodzenia,

2. cierpi na niewyjaśnione i często powracające choroby np. zaburzenia żołądkowe, trudności z jedzeniem,
3. nagle zmienia zachowanie lub nastrój, np. staje się agresywne, wycofane lub nieśmiałe,
4. unika pewnych sytuacji lub osób,
5. staje się bardzo skryty np. przestaje dzielić się tym, co dzieje się w jego życiu lub nagle milknie, kiedy pojawiają się dorośli,
6. stale mówi o sobie źle, np. że jest bezwartościowe lub bezużyteczne,
7. wydaje się być odizolowane lub nie integruje się z innymi w zespole,
8. mówi, że ono lub jego koledzy z drużyny są wykorzystywani lub krzywdzeni.

Nie należy bagatelizować znaków w zachowaniu dorosłych, np. trenera lub opiekuna, które to zachowania zostaną zaobserwowane lub zasłyszane. Zwróćmy szczególną uwagę, gdy trener lub opiekun:

1. wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno faworyzując, jak i karząc,
2. dąży do osiągnięcia wyniku, nie zważając na to, czy dziecko jest szczęśliwe i ma dobre samopoczucie,
3. wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka,
4. używa nieodpowiedniego języka, np. omawia wygląd fizyczny dziecka w sposób seksualny,
5. używa wulgaryzmów w obecności dzieci,
6. nie troszczy się o dzieci, co robią lub gdzie przebywają.

Dzieci maltretowane często doświadczają więcej niż jednego rodzaju przemocy. Przemoc ma zazwyczaj miejsce przez dłuższy czas i nie jest pojedynczym, odosobnionym zdarzeniem. Coraz częściej do znęcania się może dojść w sieci. Dzieci, które są maltretowane, mogą sugerować że są krzywdzone, a czasami ujawniać to bezpośrednio. Nie możemy lekceważyć bezpośredniego ujawnienia.

Podstawy do obaw o nadużycie mogą istnieć gdy:

1. otrzymamy relację od osoby, która widziała wykorzystywane dziecko,
2. zaobserwujemy lub otrzymamy dowody, takie jak niewyjaśnione obrażenia fizyczne lub zachowanie, które może być konsekwencją nadużycia, np. dziecko jest wycofane i bardzo spokojne, kiedy zazwyczaj takie nie jest. Poniżej znajduje się lista niektórych wskaźników znęcania się (nie jest ona wyczerpująca),

Nadużycia fizyczne	
Wskaźniki fizyczne Zadrapania Ślady ugryzień lub siniaki Oparzenia, np. papierosowe Nieleczone urazy Złamane kości	Wskaźniki behawioralne Tendencje do samookaleczenia Ciągłe próby ucieczki Agresja lub wycofanie Strach przed powrotem do domu Nieuzasadniony strach przed dorosłymi

Nadużycia emocjonalne	
Wskaźniki fizyczne Nagłe zaburzenia mowy Moczenie i brudzenie łóżka Oznaki samookaleczenia Słabe relacje z rówieśnikami	Wskaźniki behawioralne Zachowanie wymagające uwagi Kotłowanie, ssanie kciuka Strach przed zmianami Chroniczna ucieczka
Zaniedbywanie	
Wskaźniki fizyczne Ciągły głód Narażenie na niebezpieczeństwo, brak nadzoru Nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie Niedostateczna higiena Nieleczone choroby	Wskaźniki behawioralne Zmęczenie, bezradność Słabe relacje z rówieśnikami Niskie poczucie własnej wartości Kompulsywne kradzieże, żebranie
Nadużycia seksualne	
Wskaźniki fizyczne Dziecko może skarżyć się na bolesność, ból Lub Krwawienie w swoich „częściach intymnych” Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom Ból przy oddawaniu moczu Trudności w chodzeniu lub siedzeniu Anoreksja/bulimia Nadużywanie substancji/narkotyków	Wskaźniki behawioralne Depresja Nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualna nieadekwatna do wieku Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom Niska samoocena Strach przed ciemnością Niechęć do zbliżania się do kogokolwiek

3. Dziecko wskaże (lub ujawni), że było maltretowane. Pamiętajmy, że dzieci rzadko mówią o tym, że są maltretowane i często nie wiedzą, co zrobić lub gdzie udać się po pomoc - Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Co najważniejsze, należy natychmiast skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie.

Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret” lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

- zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania,
- uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne, na przykład: "Przykro mi, że to się stało", "To nie twoja wina",
- nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub prowadzących pytań,
- powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważnie,
- wyjaśnić, co zamierzasz zrobić (w zależności od wieku dziecka może to być pytanie o rodzaj pomocy i z czym zaangażowaniem dziecko czułoby się komfortowo),
- powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

Nigdy:

- nie zadawaj pytań, z wyjątkiem pytań o wyjaśnienia,
- nie składaj obietnic dotyczących poufności, których nie możesz dotrzymać,

- c) nie zakładaj, że ktoś inny podejmie niezbędne działania,
- d) nie lekceważ, nie wykazuj skrajnych reakcji, np. złość, szok, przerażenie itp.,
- e) nie wyciągaj pochopnych wniosków, nie spekuluj, nie oskarżaj kogokolwiek; nie wydawaj osądów na temat domniemanego sprawcy,
- f) nie próbuj badać ujawnionej sytuacji we własnym zakresie.

Należy pamiętać, że do obowiązków każdego nie należy decydowanie o tym, czy doszło do złej praktyki lub nadużycia. Obowiązkiem jest zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do Koordynatora ds. bezpieczeństwa, Zarządu lub do odpowiednich służb.

§15 Plan wsparcia dziecka po ujawnieniu nadużyć

Jest to proces wymagający szczególnej uwagi i wrażliwości, a jego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrostanu dziecka. Każdy przypadek jest unikalny, a plan wsparcia musi być dostosowany do indywidualnej sytuacji dziecka. Ważne jest, aby w całym procesie priorytetem były dobrostan i potrzeby dziecka. Oto kluczowe elementy, które należy wziąć pod uwagę:

1. po ujawnieniu krzywdzenia, konieczna jest natychmiastowa i empatyczna reakcja. Ważne jest, aby dziecko poczuło się bezpiecznie i wiedziało, że jest słuchane i brane poważnie,
2. przeprowadzenie szczegółowej oceny sytuacji, w tym okoliczności krzywdzenia, potrzeb dziecka i dostępnych zasobów wsparcia. Ocena ta powinna być przeprowadzona przez wykwalifikowanych specjalistów, niezależnie od procedury zgłoszenia nadużycia,
3. w procesie wsparcia powinny uczestniczyć różne osoby, takie jak psychologowie, pracownicy socjalni, doradcy, a w razie potrzeby także prawnicy lub lekarze,
4. opracowanie planu wsparcia dostosowanego do indywidualnych potrzeb małoletniego, z uwzględnieniem jego wieku, doświadczeń, sytuacji rodzinnej i stanu zdrowia,
5. priorytetem jest zapewnienie bezpiecznego środowiska dla małoletniego w ramach naszej organizacji ale również poza nią, w co powinni być zaangażowani rodzice, opiekunowie, szkoła, o ile do nadużycia nie doszło z ich udziałem,
6. zapewnienie dostępu do terapii i wsparcia emocjonalnego, aby pomóc dziecku uporać się z traumą i jej skutkami,
7. włączenie do planu wsparcia rodziny i opiekunów dziecka, o ile jest to możliwe i bezpieczne. Rodzina może potrzebować wsparcia w zrozumieniu sytuacji i w odpowiednim reagowaniu na potrzeby dziecka,
8. edukowanie małoletniego i jego opiekunów na temat praw dziecka, dostępnych ścieżek wsparcia, a także sposobów radzenia sobie ze skutkami krzywdzenia,
9. regularna ocena postępów w realizacji planu wsparcia, z możliwością jego dostosowania w miarę zmiany potrzeb i okoliczności,
10. ochrona prywatności małoletniego i zapewnienie poufności wszystkich informacji związanych z sytuacją.

§16 Organy i instytucje w systemie ochrony bezpieczeństwa dzieci

1. policja - policja ma obowiązek reagowania w sytuacji zagrożenia życia, zdrowia i bezpieczeństwa dzieci oraz stwierdzenia przestępstwa wobec dziecka. W tym celu policja m.in. wszczyna procedurę Niebieskiej Karty, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów oraz

- Wytycznymi i Wyjaśnieniami Komendanta Głównego Policji oraz interweniuje w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, w związku z przemocą w rodzinie,
2. prokuratura - ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przewiduje zadania dla prokuratury, a wśród nich współpracę z podmiotami, które są elementami systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Prokurator rejonowy może wydelegować prokuratora do współpracy z organami administracji samorządowej, do uczestnictwa w zespole interdyscyplinarnym czy też pracy w grupach roboczych. Ponadto prokuratura jest podstawowym organem prowadzącym postępowanie przygotowawcze (tj. postępowanie karne na etapie przed skierowaniem aktu oskarżenia do sądu). Niektóre sprawy przekazywane są do prowadzenia policji decyzją prokuratora.
 3. placówki oświatowe - ustawa o systemie oświaty zobowiązuje szkołę do wspomagania wychowawczej roli rodziny, oraz do zapewnienia opieki uczniom pozostającym w trudnej sytuacji życiowej. Rola szkoły w systemie ochrony dziecka przed krzywdzeniem jest znacząca. Nauczyciele mają możliwość regularnego obserwowania funkcjonowania dziecka oraz zmian w jego zachowaniu. Pedagog i psycholog szkolny mają możliwość zdiagnozowania sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka. W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, jest ofiarą przemocy lub przestępstwa, szkoła powinna powziąć kroki wynikające z ustawy. Obowiązki w tym zakresie ciążą na nauczycielach, wychowawcy klasy, pedagogu i dyrektorze szkoły,
 4. pomoc społeczna - jednym z ustawowych zadań pomocy społecznej jest opieka nad dzieckiem i rodziną. W zakresie pomocy ustawa nakłada szereg obowiązków na pracowników pomocy społecznej. Powinni oni wspierać rodziny mające trudności w wypełnianiu przez nich zadań jako rodziny np. w formie poradnictwa rodzinnego. Realizując prawo dziecka do ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem, pracownik pomocy społecznej mający podejrzenie krzywdzenia dziecka przeprowadza m.in. rodzinny wywiad środowiskowy, sporządza notatkę służbową, w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie wypełnia formularz „Pomoc społeczna – Niebieska Karta”. Po stwierdzeniu przemocy wobec dziecka składa wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego i nieletnich lub zawiadamia stosowne organy o możliwości popełnienia przestępstwa. Pracownik socjalny (jeden z zawodów pracujących w ośrodkach pomocy społecznej) w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia dziecka w związku z przemocą domową ma również prawo odebrać je z rodziny, w której do przemocy dochodzi.

§17 Osoby i organizacje kontaktowe

1. Polonia – Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polsce Warszawa, biuro@kspolonia.pl
2. PZPN – koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci, ochronadzieci@pzpn.pl
3. dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka - telefon: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny)
4. telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę - telefon: 116 111 – numer bezpłatny.
5. telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającym trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę - 800 100 100 (numer bezpłatny).
6. Komitet Ochrony Praw Dziecka - telefon: 22 626 94 19
7. Policja – telefon: 997

8. Numer alarmowy: 112

§18 Procedura zgłoszenia nadużycia dokonanego przez dziecko lub dorosłego wewnątrz organizacji

1. Przebieg procedury

- a) w przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek zgłoszenia incydentu wobec dzieci do Polonii. Zgłoszenie należy wysłać na adres biuro@kspolonia.pl lub n pisemnie na adres Polonii (ul. Konwiktorska 6/205, 00-206 Warszawa). Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa w Polonii Warszawa. W wypadku nadużycia w związku z piłąką nożną, koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii przekazuje zgłoszenia incydentu Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci,
- b) interwencja prowadzona jest przez koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii we współpracy z Zarządem Polonii Warszawa. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Zarząd lub wyznaczoną przez niego osobę. W wypadku nadużycia w związku z piłąką nożną, sprawa w takim wypadku przekazywana jest Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci,
- c) do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka,
- d) zarząd Polonii informuje rodziców dziecka o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej),
- e) po poinformowaniu rodziców zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd Polonii Warszawa składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego,
- f) z przebiegu każdej interwencji Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa sporządza raport interwencji. Raport załącza się do Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa. Karta interwencji służy do oceny skuteczności procedur i procesów zabezpieczających, wskazania, czy podejmowane działania zapobiegawcze działają ograniczająco na częstotliwość wystąpienia nadużyć i zmniejszenie krzywdy lub szkody, a ryzyko jest identyfikowane i minimalizowane. Raport należy użyć także jako podstawa do opracowania planu działania w celu poprawy praktyk ochronnych i monitorowania postępów. W wypadku nadużycia w związku z piłąką nożną, raport interwencji przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- g) wszyscy pracownicy Polonii i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych,

- h) w przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili rodzice dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować rodziców dziecka na piśmie,
 - i) w przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu.
2. Szczególne rozwiązania w przypadku zgłoszenia dotyczącego osoby z personelu Polonii Warszawa:
- a) w przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez osobę z personelu Polonii, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, o zdarzeniu informuje się Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia,
 - b) koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa we współpracy z Zarządem przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Powyższe ma na celu ustalenie przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w raporcie interwencji,
 - c) koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa we współpracy z Zarządem organizuje spotkanie/a z rodzicami dziecka, którym parzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci,
 - d) w przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, Zarząd Polonii Warszawa składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury,
 - e) w przypadku, gdy doszło do innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa we współpracy z Zarządem powinni zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Polonii, lecz przez podmiot trzeci, wówczas zakazuje się wstępu tej osoby na teren klubu, a w razie potrzeby rozwiązuje się umowę z instytucją współpracującą.
3. Szczególne rozwiązania w przypadku krzywdzenia rówieśniczego:
- a) w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego rodzicami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka

- krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia,
- b) wspólnie z rodzicami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań,
 - c) z rodzicami dziecka poddanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia,
 - d) w trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka,
 - e) jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd Polonii Warszawa,
 - f) jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd Polonii Warszawa.

§18 Procedura zgłoszenia nadużycia w środowisku zewnętrznym

1. w przypadku powzięcia podejrzenia nadużyć wobec dziecka lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub inną osobę, które miały miejsce poza Polską, każdy ma obowiązek zgłoszenia takiego zdarzenia. Informacja przekazywana jest koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa na adres biuro@kspolonia.pl lub pisemnie na adres Polonii (ul. Konwiktorska 6/205, 00-206 Warszawa). Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa w Polonii Warszawa. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii przekazuje raport interwencji Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci,
2. interwencja prowadzona jest przez koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii we współpracy z Zarządem Polonii Warszawa,
3. do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach,
4. w przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii we współpracy z Zarządem przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii we współpracy z Zarządem stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka,
5. koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii we współpracy z Zarządem organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Zarząd Polonii informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia

- krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej),
6. po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma,
 7. w przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), Zarząd informuje właściwy sąd opiekuńczy, jak i ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania – o konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty,
 8. dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym,
 9. z przebiegu każdej interwencji sporządza się raport interwencji. Raport załącza się do Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, kartę interwencji przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci,
 10. każdy, kto posiada informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych,
 11. w przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia raport interwencji.

§19 Sposób dokumentowania i zasady przechowywania dokumentów dotyczących ujawnionych lub zgłoszonych

Dokumentowanie i przechowywanie informacji o ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru małoletniego jest kluczowym elementem w skutecznej polityce ochrony dzieci. Oto zasady i metody, które należy stosować w tym kontekście:

1. wszystkie incydenty powinny być dokumentowane natychmiast po ich ujawnieniu lub zgłoszeniu. Dokumentacja powinna zawierać:
 - a) dokładny opis zdarzenia, w tym data, czas, miejsce, osoby zaangażowane i świadkowie,
 - b) opis reakcji podjętej w odpowiedzi na incydent oraz wszelkich podjętych działań naprawczych,
 - c) wszelkie informacje przekazane organom zewnętrznym (np. policji).

Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa w Polonii. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci w Polonii

- Warszawa przekazuje zgłoszenia incydentu Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci. Wówczas, niezależnie od Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa w Polonii, zgłoszenia będą przechowywane w rejestrze prowadzonym przez Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci w okresie niezbędnym dla celów ujawniania i prowadzenia stosownych wyjaśnień oraz postępowań w sprawie,
2. informacje dotyczące incydentów muszą być przechowywane w sposób poufny, z dostępem ograniczonym do osób upoważnionych,
 3. dane powinny być przechowywane w bezpieczny sposób, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi, zniszczeniu lub utracie. Powyższe obejmuje:
 - a) używanie zabezpieczonych systemów elektronicznych z odpowiednimi hasłami i szyfrowaniem,
 - b) przechowywanie kopii papierowych w zamkniętych szafach lub w innych bezpiecznych miejscach.
 4. przechowywanie danych osobowych będzie się odbywać zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, oraz wewnętrznymi regulacjami, jeśli takie zostaną wprowadzone,
 5. wszystkie dokumenty dotyczące zgłoszeń, w tym informacje, zapisy postępowań, ustaleń i działań naprawczych oraz wszelkie dokumenty papierowe, oraz dokumentacja prowadzona w sposób elektroniczny, w tym w szczególności informacje zawierające dane osobowe potwierdzające przeprowadzone postępowanie w sprawie będą przechowywane w zabezpieczonym archiwum Polonii Warszawa, a w wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną także w zabezpieczonym archiwum PZPN do momentu realizacji celu dla którego zostały zebrane, przy czym maksymalny okres nie może przekroczyć pięciu lat, chyba, że przepisy prawa w tym związane z prowadzonymi postępowaniami wymagają dłuższego okresu przechowywania,
 6. dokumentacja dotycząca zgłoszeń może być udostępniana osobom uprawnionym do przeprowadzania wewnętrznych postępowań wyjaśniających, dyscyplinarnych lub regulaminowych. Dokumentacja może zostać również udostępniana uprawnionym organom zewnętrznym np. Policja, Prokuratura, Sądy w sytuacji prowadzenia odpowiednich postępowań,
 7. wszyscy pracownicy powinni być odpowiednio przeszkoleni w zakresie dokumentowania i przechowywania informacji o incydentach, aby zapewnić, że procedury te są właściwie stosowane.

§20 Koordynator do spraw bezpieczeństwa dzieci w Polonii

Do zadań Koordynatora do spraw Bezpieczeństwa Dzieci w Polonii Warszawa będzie należeć:

1. pełnienie funkcji osoby kontaktowej w sprawach dotyczących bezpieczeństwa dzieci i utrzymywanie efektywnej komunikacji między różnymi podmiotami zaangażowanymi w ochronę dzieci,
2. współpraca z organizacjami sportowymi w celu wdrażania i utrzymywania standardów bezpieczeństwa dzieci.
3. współpraca ze środowiskiem Polonii, w tym władzami klubu, personelem, dziećmi oraz rodzicami w celu konsultowania, efektywnego wdrażania i rozwijania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci,

4. raportowanie zgłoszeń dotyczących bezpieczeństwa dzieci do odpowiednich organów wewnętrznych oraz organów zewnętrznych, w tym zgłaszania zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego,
5. koordynacja, nadzór i wsparcie nad procesem wdrażania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci, powiązanych procedur i wytycznych, w tym reagowania na incydenty dotyczące naruszenia bezpieczeństwa dzieci,
6. dbanie o realizację wymogów prawa powszechnego oraz Polityki Bezpieczeństwa Dzieci w zakresie rekrutacji, zatrudnienia i działalności trenerów, opiekunów i wolontariuszy w programach szkoleniowych, imprezach, wydarzeniach i akcjach z udziałem dzieci i młodzieży w ramach Polonii Warszawa.
7. przygotowanie personelu, organizatorów wydarzeń sportowych oraz innych zaangażowanych stron do stosowania standardów i procedur bezpieczeństwa dzieci w ramach działalności Polonii Warszawa,
8. koordynowanie procedur postępowania i wytycznych w przypadku incydentów naruszenia bezpieczeństwa dzieci,
9. realizacja planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia,
10. zapewnienie szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci oraz wsparcie dla rodziców, dzieci, pracowników i innych osób pracujących z dziećmi,
11. prowadzenie rejestru wszelkich incydentów związanych z dziećmi, w celu zapewnienia odpowiedniej reakcji i prewencji,
12. dokonywanie ogólnej oceny ryzyka wystąpienia naruszeń bezpieczeństwa dzieci w Polonii Warszawa, poprzez sporządzanie formularz oceny ryzyka.

§21 Wejście w życie

Niniejsza Polityka Bezpieczeństwa Dzieci w Polonia Warszawa obowiązuje od dnia 1 czerwca 2024 r.